

متن پرسش

با سلام: می‌خواستم بدانم چرا وقتی هدف درست را برای زندگی ات انتخاب می‌کنی از زمین و زمان در و دیوار درون و بیرون وجود انسان همه تبدیل به موانع می‌شوند؟ خیلی زجر آور است که مدام تلاش می‌کنی اما با کوچکترین کاستی هر چه کرده ایی بر باد می‌رود! تنها چیزی که خواسته ایی یعنی حضورت، آن حال خوبت از دست می‌رود و تو می‌مانی و یک آه، طوری که به این فکر می‌افتی که انگار بد شدن هم بد نیست و افرادی که راه مادیات را انتخاب کرده اند شاید به نوعی محق هستند چون بعضا در ابتدا افراد دینداری بوده اند. و اینکه لین بودن و مدارا کردن در گفتار در شرایطی که ممکن است فردی مورد اجحاف قرار گرفته باشد باید به چه صورتی باشد که آسیبی متوجه شخص نشود و سخن حق را هم گفته باشد؟ برای حفظ آرامش در مواقع بحرانی چه راهکاری پیشنهاد می‌دهید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: پیشنهاد بنده آن است در این رابطه با حوصله برنامه‌ای جهت مطالعه‌ی کتاب‌های «فرزندم؛ این‌چنین باید بود» برای خود بریزید. کتاب‌ها روی سایت هست. موفق باشید